

Bijlage 3 bij het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, wat betreft de implementatie van Europese regelgeving over de luchtkwaliteit

Bijlage 2.5.3.3 bij het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

Bijlage 2.5.3.3. Minimumaantal bemonsteringspunten voor vaste metingen

A. Minimumaantal bemonsteringspunten voor vaste metingen om de naleving te beoordelen van grenswaarden en streefwaarden voor de bescherming van de gezondheid van de mens, streefwaarden voor ozon, langetermijndoelstellingen, alarmdrempels en informatiedrempels

1° Diffuse bronnen

Tabel 1. Minimumaantal bemonsteringspunten voor vaste metingen om de naleving te beoordelen van grenswaarden en streefwaarden voor de bescherming van de gezondheid van de mens, en alarmdrempels en informatiedrempels (voor alle verontreinigende stoffen behalve ozon)

bevolking van de zone (× 1 000)	minimumaantal bemonsteringspunten als de concentraties de beoordelingsdrempel overschrijden				
	NO ₂ , SO ₂ , CO, benzeen	PM ₁₀	PM _{2,5}	Pb, Cd, As, Ni in PM ₁₀	benzo(a)pyreen in PM ₁₀
0 - 249	2	2	2	1	1
250 - 499	2	2	2	1	1
500 - 749	2	2	2	1	1
750 - 999	3	2	2	2	2
1000 - 1499	4	3	3	2	2
1500 - 1999	5	3	4	2	2
2000 - 2749	6	4	4	2	3
2750 - 3749	7	5	5	2	3
3750 - 4749	8	5	6	3	4
4750 - 5999	9	6	7	4	5
6000+	10	7	8	5	5

Tabel 2. Minimumaantal bemonsteringspunten voor vaste metingen om de naleving te beoordelen van streefwaarden voor ozon, langetermijndoelstellingen en alarmdrempels en informatiedrempels (uitsluitend voor ozon)

bevolking van de zone (× 1000)	minimumaantal bemonsteringspunten ⁽¹⁾
< 250	1
< 500	2
< 1000	2
< 1500	3
< 2000	4

< 2750	5
< 3750	6
≥ 3750	1 extra bemonsteringspunt per 2 miljoen inwoners
(1) Ten minste één bemonsteringspunt in gebieden waar de bevolking vermoedelijk aan de hoogste ozonconcentraties wordt blootgesteld. In agglomeraties ligt ten minste 50% van de bemonsteringspunten in voorstedelijk gebied.	

Tabel 3. Minimumaantal bemonsteringspunten voor vaste metingen om de naleving te beoordelen van grenswaarden en streefwaarden voor de bescherming van de gezondheid van de mens, en alarmdrempels en informatiedrempels in zones waar een vermindering met 50% van die metingen wordt toegepast (voor alle verontreinigende stoffen behalve ozon)

bevolking van de zone (× 1 000)	minimumaantal bemonsteringspunten als het aantal bemonsteringspunten met maximaal 50% wordt verminderd				
	NO ₂ , SO ₂ , CO, benzeen	PM ₁₀	PM _{2,5}	Pb, Cd, As, Ni in PM ₁₀	benzo(a)pyr een in PM ₁₀
0 - 249	1	1	1	1	1
250 - 499	1	1	1	1	1
500 - 749	1	1	1	1	1
750 - 999	2	1	1	1	1
1000 - 1499	2	1	2	1	1
1500 - 1999	3	2	2	1	1
2000 - 2749	3	2	2	1	2
2750 - 3749	4	2	3	1	2
3750 - 4749	4	3	3	2	2
4750 - 5999	5	3	4	2	3
6000+	5	4	4	3	3

Tabel 4. Minimumaantal bemonsteringspunten voor vaste metingen om de naleving te beoordelen van streefwaarden voor ozon, langetermijn doelstellingen en alarmdrempels en informatiedrempels in zones waar een vermindering met 50% van die metingen wordt toegepast (uitsluitend voor ozon)

bevolking van de zone (× 1000)	minimumaantal bemonsteringspunten als het aantal bemonsteringspunten met maximaal 50% wordt verminderd ⁽¹⁾
< 250	1
< 500	1
< 1000	1
< 1500	2
< 2000	2
< 2750	3
< 3750	3
≥ 3750	1 extra bemonsteringspunt per 4 miljoen inwoners

(1) Ten minste één bemonsteringspunt in gebieden waar de bevolking vermoedelijk aan de hoogste ozonconcentraties wordt blootgesteld. In agglomeraties moet ten minste 50% van de bemonsteringspunten zich in voorstedelijk gebied bevinden.

Voor elke zone omvat het minimumaantal bemonsteringspunten voor vaste metingen, vermeld in tabel 1 tot en met 4, ten minste één bemonsteringspunt op een achtergrondlocatie en één bemonsteringspunt op een luchtverontreinigingshotspot conform bijlage 2.5.3.4, punt B, als daardoor het aantal bemonsteringspunten niet wordt verhoogd. Voor stikstofdioxide, zwevende deeltjes, benzeen en koolmonoxide omvat dat ten minste één bemonsteringspunt dat is gericht op het meten van de bijdrage van vervoersemissies. Als echter slechts één bemonsteringspunt vereist is, bevindt zich dat op een luchtverontreinigingshotspot.

Voor stikstofdioxide, zwevende deeltjes, benzeen en koolmonoxide mogen voor elke zone het totale aantal bemonsteringspunten op stedelijke achtergrondlocaties en het vereiste totale aantal bemonsteringspunten op luchtverontreinigingshotspots met niet meer dan een factor 2 verschillen. Het aantal bemonsteringspunten voor PM_{2,5} en stikstofdioxide op de stedelijke achtergrondlocaties voldoet aan de vereisten, vermeld in punt B.

2° Puntbronnen

Om de verontreiniging in de omgeving van puntbronnen te beoordelen, wordt het aantal bemonsteringspunten voor vaste metingen berekend met inachtneming van de emissiedichtheid, de waarschijnlijke distributiepatronen van de luchtverontreiniging en de mogelijke blootstelling van de bevolking. Die bemonsteringspunten kunnen zodanig worden gekozen dat de toepassing van de beste beschikbare technieken (BBT), zoals gedefinieerd in artikel 1.1.2, kan worden gemonitord.

B. Minimumaantal bemonsteringspunten voor vaste metingen om te beoordelen of de verplichtingen om de gemiddelde blootstelling aan PM_{2.5} en NO₂ te verminderen met het oog op de bescherming van de gezondheid van de mens, worden nageleefd

Voor dit doel wordt voor PM_{2,5} en NO₂ telkens ten minste één bemonsteringspunt per territoriale eenheid voor gemiddelde blootstelling en ten minste één bemonsteringspunt per miljoen inwoners, berekend aan de hand van stedelijke gebieden met meer dan 100.000 inwoners, gebruikt. Die bemonsteringspunten kunnen samenvallen met de bemonsteringspunten, vermeld in punt A.

C. Minimumaantal bemonsteringspunten voor vaste metingen om de naleving van de kritieke niveaus voor SO₂ en NO_x en de langetermijndoelstellingen voor ozon te beoordelen

1° Kritieke niveaus voor de bescherming van vegetatie en natuurlijke ecosystemen

als de maximumconcentraties de kritieke niveaus overschrijden	één bemonsteringspunt per 20.000 km ²
als de maximumconcentraties de beoordelingsdrempel overschrijden	één bemonsteringspunt per 40.000 km ²

In eilandzones wordt het aantal bemonsteringspunten voor vaste metingen berekend met inachtneming van de waarschijnlijke distributiepatronen van de luchtverontreiniging en de mogelijke blootstelling van de vegetatie.

2° Langetermijndoelstelling voor de bescherming van de gezondheid van de mens en de vegetatie voor ozon

Bij rurale achtergrondmetingen zorgt de Vlaamse Milieumaatschappij voor ten minste één bemonsteringspunt per 50 000 km² als gemiddelde dichtheid voor alle zones van het Vlaamse Gewest. Voor gebieden met een complexe topografie wordt één bemonsteringspunt per 25.000 km² aanbevolen.

D. Minimaal aantal bemonsteringspunten voor vaste metingen van ultrafijne deeltjes waar waarschijnlijk hoge concentraties zullen voorkomen

Ultrafijne deeltjes worden op geselecteerde locaties gemeten, naast andere luchtverontreinigende stoffen. Bemonsteringspunten voor de meting van ultrafijne deeltjes vallen, als dat passend is, samen met de bemonsteringspunten voor zwevende deeltjes of stikstofdioxide, vermeld in punt A, en worden gekozen conform afdeling 4 van bijlage 2.5.3.7. Daartoe wordt ten minste één bemonsteringspunt per vijf miljoen inwoners ingericht op een locatie waar hoge concentraties van ultrafijne deeltjes waarschijnlijk zullen voorkomen.

De monitoringsplaatsen op stedelijke achtergrond- of rurale achtergrondlocaties die conform artikel 2.5.2.2.4 zijn ingericht, komen niet in aanmerking om te voldoen aan de eisen inzake het minimaal aantal bemonsteringspunten voor ultrafijne deeltjes, vermeld in dit punt D.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, wat betreft de implementatie van Europese regelgeving over de luchtkwaliteit.

Brussel, (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS